

Ohjeita Oulangan kansallispuistossa retkeilijälle:

Saat:

- liikkua jalan, hiihtäen, soutaen ja meloen
- poimia marioja ja ruokasieniä
- onkia ja pilkkää järvä- ja lampivesissä, jokialueella saa kalastaa vain erillisellä luvalla
- tehdä avotulen merkityihin tulenteekoaikoihin, paitsi metsäpalovaroituksen aikana
- leriityytyä merkityllä paikoilla

Etsi se:

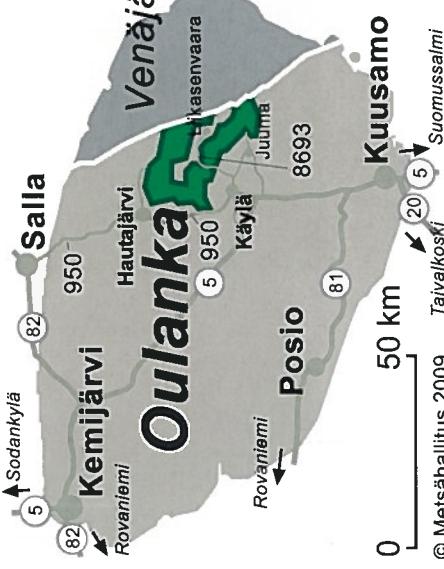
- roskata
- pitää lemmikkieläimiä vapaana
- liikkua rajoitusosissa tai rajavyöhykkeillä ilman lupaa
- ottaa tai vahingoittaa kasveja tai maa- tai kallioalueita
- kerätä, pyydystää tai tapaa eläimiä tai hävittää niiden pesiä
- ajaa moottoriajoneuvolla ajoon osoitettuja teitä lukuun ottamatta
- metsästää (sallittua vain paikallisille asukkaille, metsästyslain 8 §)
- vahingoittaa rakenteita

Oulangan kansallispuistossa noudatetaan roskaatoman retkeilyn periaatteita – huolehdithan siis kaiken maastoon mukana viemäsi myös pois sieltä.

SUMO

PIENI KARHUNKIERROS

reittiopas ja kartta



KITOS TUESTASI!

Ostamalla tämän oppaan tuet OULANGAN KANSALLISPUISTON toimintaa ja PIENI KARHUNKIERROS -retkeilyreitin kehittämistä

2 €

METSÄHALLITUS



Lisätietoja:

Oulangan luontokeskus,
Liikasenvaaran tie 132, 93999 Kuusamo
Puhelin: 0205 64 6850, Telefax: 0205 64 6851
Sähköposti: oulanka@metsa.fi

Hautajärven luontotalo,
Hautajärventie 414, 98995 Hautajärvi
Puhelin: 0205 64 6870, Telefax: 0205 64 6871
Sähköposti: hautajarvi@metsa.fi

Palvelupiste Karhuntassu,
Torangintalival 2, 93600 Kuusamo
Puhelin: 0205 64 6804, Telefax: 0205 64 6801
Sähköposti: karhuntassu@metsa.fi

PENI KARHUNKIERROS

• Lähtöpiste • Niskakoski • Myllykoski •

1,5 km

Pieni Karhunkierroksen retkeilyreitti johdattaa kulkijan Oulangan kansallispuiston jylhien maisemien ja vuolaiden virtojen ääreen. Matka taittuu pääosin seuraten Kitkajokea, jonka vesi virtaa jyrkkien kalliovaltojen välistä nivojen, kosken ja könkäiden vauhdittamana. Kitkajärvestä alkunsa saava Kitkajoki on nopeatempoisena ja joittain riehakaskin, mutta rauhoitettu Oulankajoen tapaan suurimpien koskenniskojen jälkeen. Kitkajoki kohtaa Oulankajoen rajavyöhykkeen tuntumassa. Yhdessä ne virtavat Venäjän puolelle syvään ja pitkään Paanajärveen samannimisessä kansallispuistossa.

Retin parasta antia ovat upeat maisemat, jotka tekivät siitä erinomaisen nähtävyysestein. Lisäksi luontotietoutteen vihkiitynyttä odottaa ikkasi ja omintakeinen eliöalaisto. Toukokuussa ja kesäkuun alussa tarkkasilmäinen retkeilijä voi ihailua polun varrella Oulangan kansallispuiston nimikkokasvia, rauhoitettua neidonkenkkää. Seudulta löytyvät myös lapivuokko, pahtarikko, tunturihärkki ja viherrauinoinen – kaikki alueen harvinaisuuksia. Voipa retkeilijän suuhun riittää metsän mansikoitaakin!

RETKEILYREITTI-INFO

Retin merkintä: vihreät maalimerkit

Retin pituus: 12 km

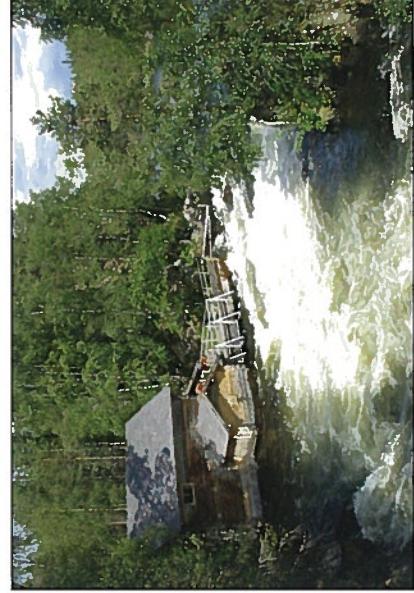
Varattava aika: kokopäiväkohde (4-9 tuntia)

Varustelutaso: autio- ja päivätupa, laavu, tulenteko- ja leiritymispaijkoja

Huomioitavaa: reitillä riippusiltuja ja portaita
Kulkuyhteydet: linja-autolla Kuusamon keskustasta Juumaan, pysäköintialue

Retin alkusalle on typillistä kumpulleva, paikoin kalioinen ja kuivahko mäntyvaltainen kangasmetsä. Ensimmäinen riippusilta ylittää Niskakosken. Reittiosuuus päättyy Myllykosken pohjuun. Kosken partaalla on entisöity mylyrakennus.

1. Myllykoski



Lähes kilometrin mittainen Aallokkokoski muodostuu useasta toisistaan seuraavasta koskenniskasta. Koskessa vesi virtaa vauhdikkaasti alamäkeen. Korkeusero ja joen pohjan rakenne synnyttää vähän koskeen kuuohuja, aaltoja ja pyörteitä. Pitkä, vilisti aitoileva Aallokkokoski onkin koskenlaskusta innostuneiden suosiossa.

3. Jyrävä

Jyrävä on retin komein kängäs. Kitkajoki puristuu kahden kallioseinämän väliin ja tipataan jyrhänä yhdeksänmetrisenä putouksena alas hurjasti puhaten. Tämän putouksen kautta ei enää koskenlasku ole sallittua – niin vaarallista se olisi.

4. Sillastupa

Sillastupa pystytettiin vuonna 1940 talvisodassa ansioituneelle kentrali Hjalmar Fridolf Siilasvuolle kalamajaksi. Aseveljet salvoivat hirret Venäjän puolella väliirauhan aikana. Kentrali Siilasvuo ei kuitenkaan koskaan ehtinyt käymään jyrhän jylhissä maisemissa sijaitsevalla majallaan. Tupaa on peruskorjattu vuosien varrella sen jälkeen, kun sillä alkoi olla vilkkakaappa matkailukäyttö. Pääsääntöisesti se on alkuperäisessä koossaan. Nyt kämpä toimii 12 hengen autiotupana.

REITTIOPAS

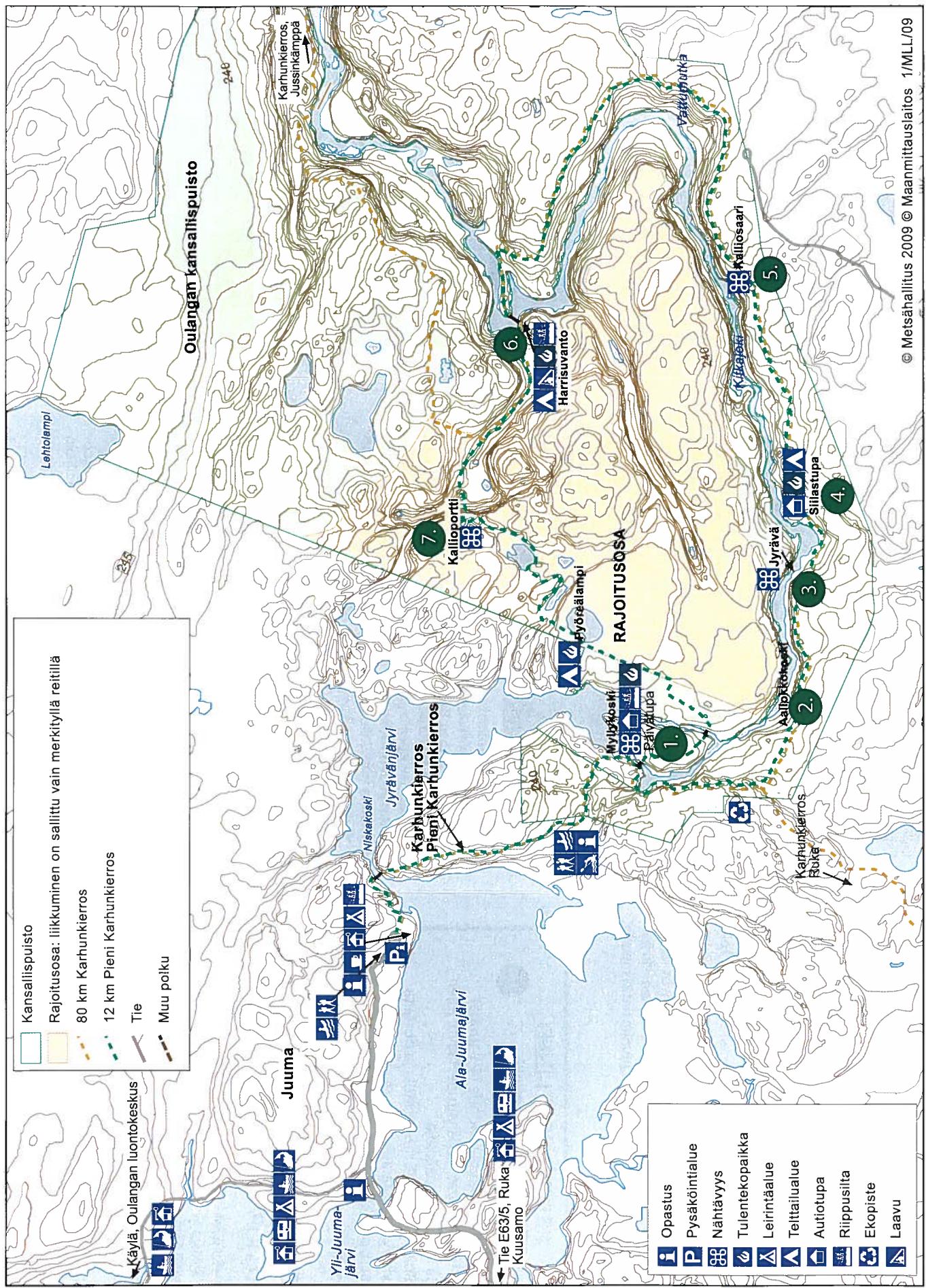
Pääväretkikohteeksi hyvin sopiva Pieni Karhunkierros alkaa Juuman kylästä, joka sijaitsee 45 km Kuusamon keskustasta pohjoiseen. Lähtöpisteen opastaulu esittelee retin karttoineen ja antaa käytännön ohjeita retkeilijälle. Retin alkuperäinen polku seuraa samaa polkuja, mutta myöhempin matka taitetaan ympyrärettinä. Retin palveluvuistarustus tarjoaa retkeilijälle hyvät puitteet lepo- ja ruokaluhetkiin. Retitilä on melko paljon korkeuseroja ja erilaisia maastonmuotoja tarjoamassa kulkijalle haastetta. Kulkua helpottamaan on rakennettu maaportaita, siltoja ja pitkoksia.



• Myllykoski • Aallokkokoski • Jyrävä •

2 km

Myllytuvan kapeesta noustaan jyrkähkösti portaat ylös polulle, joka haaraautuu Myllykosken riippusillan kohdalla. Siltaa ei ylitetä – vielä – vaan suunnaksi otetaan Aallokkokoski. Luonto ympärillä muuttuu kumpullevaksi, harjumaiseksi ja harvapuustoiseksi mäntykankaaksi. Kulkeminen on helppoa leveällä polulla. Pitkospuiden alkupäädessä voi ihailla pitkänä kuhuvaa Aallokkokoskea. Polku seuraa tiiviisti jokivartta uljaan jyrhän putouksen äärelle.



6. Harrisuvanto

• Jyrävä • Kalliosaari • Harrisuvanto • Kallioportti •

4,5 km



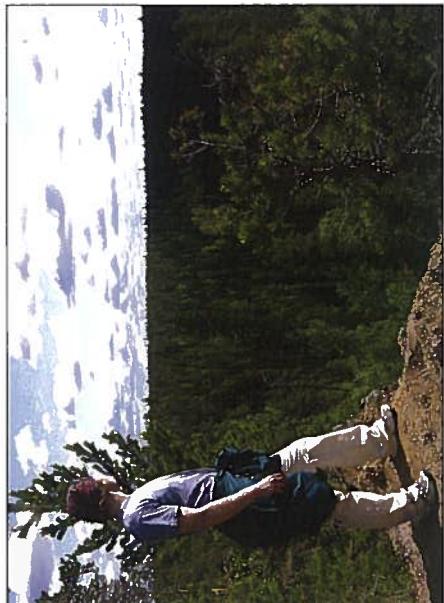
Sillastuvalta polku seuraajaksi joki ja mäntykangasvaltaisella harjanteella ja matkaa ohjaavat mahtavat jyrkännelementit. Harrisuvantoon laskeuduttaan aivan joempinnan tasoon, ja mässämaa saa uudet kasvot. Riippusillan jälkeen – laavupaikan ohi – sukuleltaan suojaisempaan metsään, ja pitkospolun varrella jopa ilmasto muuttuu. Hiukan Harrisuvannon jälkeen myös Karhunkierros-reitti yhtyy Pieleen Karhunkierrokseen. Kallioportin alue häämöntää, mutta vielä on edessä reitin fyysisesti vaativin osuus: lähes sadan metrin nousu portaita jyrkänteeseen huipulle. Kiipeämisen palkitaan upealla näköalalla.

5. Kalliosaari



Kitkajoki rauhoittuu saavuttaessa Harrisuvantoon. Nimensä paikalle on luovuttanut lobiakolohin lukeutuva harri eli harjus. Suvanto onkin ollut tunnettu harjusten kutupalkka jo varhaisilta ajilta. Tynnen vedenpinnan voivat rikkoaa myös taimenten hypyt. Kitkajoki ylittää lähes 50 metrin pituista riippusiltaa pitkin. Valkka riippusillat vaikuttavat huteriltä, ne ovat rakenteeltaan erittäin turvallisia – maailman vahimpien siltamalleja.

6. Harrisuvanto



1. Myllykoski

2. Allokkokoski

3. Jyrävä

4. Sillastupa

5. Kalliosaari

6. Harrisuvanto

7. Kallioportti

• Kallioportti • Pyöreälampi • Myllykoski •

2,5 km

Kallioportilla matka etenee halki soistuneiden lampien – väiliä pitkoksia pitkin, väiliä kuiwalla maalla. Pyöreälammenn kohdalla on tulentekopaikkia ja mahdollisuus leiritymiseen. Reittiosuuden maasto on vaihtelevaa, mutta valla jyrkkiä piirteitä. Tämä reittiosuuksien kulkee Juuman vuomien rajotus- osan halki, joten on erittäin tärkeää pystyä merkittyillä reitillä. Lopulta saavutaan Putaanhaarain kautta jälleen Myllykosken riippusillalle – tällä kertaa se ylitetään. Palureitti lähtöpis-teeseen onkin jo tuttu.



Kallioportin maisema avautuu vaikuttavana jyrkänteen reunalta. Alla levittätyvä Juuman vuomat – kasvillisuudestaan hyvin arvokkaat ja erikoisuustoiset rotkojaat. Kalliojyrkänteen vaihtelevat pinnanmuodot ja eri ilmansuuntiin antavat kasvupalat tarjoavat kasveille monipuolisen elinympäristön. Myös linnut pesivät jyrkänteen koloissa ja halkeamissa. Aueen lajisto onkin runsas. Alueella esintyy harvinaisia reliktikasveja eli jäähänelajeja, jotka ovat säilyneet vuomien suotuisissa oloissa jäänteenä aiemmassa, laajemasta levinneisyystestä. Oulangan kansallispuisto on siis varsinaisen eliöläijien arreittaja! Kuljeminen tällä alueella on sallittua ainoastaan merkityllä reitillä, jotta turvataan harvinaisten eliöläijien ja niiden elinympäristöjen säilyminen.

Keskellä jokea könööttävä Kalliosaari on pitkään jatkuneen eroosion jäännöksi, joka on alun perin ollut nykyistä reilusti suurempi saari. Kymmenien tuhansien vuosien aikana sateet ja virtavaa vesi ovat kuitenkin rapauttaneet saaren pehmeämppää kivialainen osat. Jäljelle on jäänyt ainoastaan nykyisin näkyvissä oleva kovemasta aineksesta koostuva kalliopaasi, ja joki on saatun enemmän tilaa virrata. Tältä reittisuudeltaa aukeaa näkymä paikoin jopa 80 metriä syvään Kitkajoen kanjoniin. Kanjonin seinä elävöittävät taluskiivilot eli vyörykiveilat. Nämä keiloina alas vyöryvät murikit irtoavat kanjonin seiniästä lämpötilaerojen vaikutuksesta. Kallioseinän väleissä oleva vesi laajenee jäätyessään ja siten irrottaa seinämästä palasia.